

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 P-235/2017-58

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja Dejana Kružića iz Splita, Lička 4, OIB: 18866064368, zastupanog po punomoćniku Mladenu Oštri, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika pod 1. Grada Splita, Split, Obala kneza Branimira 17, OIB: 78755598868, zastupanog po punomoćnicima Krunu Peronji i dr.sc. Damiru Primorcu, odvjetnicima u Splitu i tuženika pod 2. Sportskog grada TPN d.o.o. u stečaju, Zrinsko Frankopanska 211, Split, OIB: 53703638008, zastupanog po punomoćniku Vjekoslavu Mladineu, odvjetniku u Splitu, uz sudjelovanje umješšača na strani tuženika – pod 1. Unicredit bank Austria AG, Beč, Republika Austrija, OIB: 88086096713, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Madirazza & partneri d.o.o. iz Zagreba te umješšača na strani tuženika – pod 2. Erste Group Bank AG, Beč, Republika Austrija, OIB: 46710466529, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Gugić & Kovačić iz Zagreba, radi utvrđenja, izvan ročišta, 3. veljače 2021.,

riješio je

Odbacuje se kao nedopuštena tužba u ovoj pravnoj stvari.

Obrazloženje

Tužitelj je 6. ožujka 2017. ovom sudu podnio tužbu protiv tuženika pod 1. Grada Splita i tuženika pod 2. Sportskog grada TPN d.o.o. (sada u stečaju), radi utvrđenja ništetnosti Dodatka br. 1 Ugovora o javno-privatnom partnerstvu od 4. rujna 2007. pod nazivom "Projekt športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu", zaključenog između tuženika pod 1. Grada Splita i tuženika pod 2. Sportskog grada TPN d.o.o. u stečaju 3. ožujka 2008. i Dodatka br. 2. Ugovora o javno-privatnom partnerstvu od 4. rujna 2007. po nazivom "Projekt športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu" zaključenog između tuženika pod 1. Grada Splita i tuženika pod 2. Sportskog grada TPN d.o.o. u stečaju 23. ožujka 2009. te je predložio da sud donese presudu kojom će utvrditi kako su ništetni Dodatak br. 1 i Dodatak br. 2 Ugovora o javno-privatnom partnerstvu od 4. rujna 2007. i naložiti tuženicima da tužitelju solidarno naknade trošak postupka. Tužitelj u tužbi navodi kako su tuženici pod 1. Grad Split i pod 2. Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju 4. rujna 2007. sklopili Ugovor o javno-privatnom partnerstvu pod nazivom "Projekt Športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu" i to tuženik pod 1. Grad Split kao javni partner, a tuženik pod 2. Sportski grad TPN d.o.o. kao privatni partner. Zaključenju predmetnog ugovora da je prethodio postupak javnog nadmetanja u

kojem je sudjelovalo pet ponuditelja, a od kojih su dva dala ponude. Zaključenju ugovora da je, pored aktivnosti vezanih za postupak javnog nadmetanja, prethodilo i donošenje niza zaključaka gradskog poglavarstva Grada Splita koji su proslijeđeni gradskom vijeću Grada Splita te je isto na njih dalo i suglasnosti. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi kako je on bio ovlašten pregovarač tuženika pod 1. u realizaciji predmetnog projekta te da je na sjednici Gradskog vijeća koja je održana 1. kolovoza 2007. elaborirao vijećnicima sve bitne karakteristike ugovora o javno-privatnom partnerstvu. Vijećnici Gradskog vijeća Grada Splita da su na toj sjednici jednoglasno dali suglasnost Gradskom poglavarstvu tuženika pod 1. na zaključenje ugovora o javno-privatnom partnerstvu s tuženikom pod 2. Sportskim gradom TPN d.o.o. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi kako je Vlada Republike Hrvatske na sjednici održanoj 2. kolovoza 2007. donijela Zaključak u svezi sa Sporazumom o zajedničkom financiranju zakupnine za sportsku dvoranu u Splitu te da je na temelju tog Zaključka i suglasnosti Gradskog vijeća 4. rujna 2007. zaključen Ugovor o javno-privatnom partnerstvu između tuženika pod 1. i tuženika pod 2. Nadalje, tužitelj navodi kako su tuženik pod 1. Grad Split i tuženik pod 2. Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju 3. ožujka 2008. sklopili Dodatak br. 1 predmetnom Ugovoru, a 23. ožujka 2009. da je sklopljen Dodatak br. 2 predmetnog Ugovora o javno-privatnom partnerstvu. Navedenim Dodatkom br. 1 i Dodatkom br. 2 tuženici da su izvršili bitne izmjene odredaba osnovnog Ugovora o javno-privatnom partnerstvu i to u formi izmjena i dopuna koje nisu dobile suglasnost nadležnih tijela niti su predmetni dodaci stavljeni na uvid vijećnicima Gradskog vijeća Grada Splita nego da je iste u ime tuženika pod 1. Grada Splita potpisao tadašnji gradonačelnik Ivan Kuret. Stoga, tužitelj smatra kako su Dodatak br. 1 i Dodatak br. 2 Ugovora o javno-privatnom partnerstvu ništetni pa predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi predmetne dodatke ništetnima.

Sukladno odredbi članka 284. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: ZPP) tužba je tuženicima dostavljena na odgovor.

Tuženik pod 1. Grad Split se u odgovoru na tužbu usprotivio tužbenom zahtjevu u cijelosti te je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tuženik pod 2. Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju je u odgovoru na tužbu naveo kako tužitelj nema pravni interes za podnošenje ove tužbe te je predložio da sud tužbu odbaci zbog nedostatka pravnog interesa. Podredno, tuženik pod 2. je predložio da sud odbije kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je traženo da sud utvrdi kako je ništetan Dodatak br. 1 Ugovora o javno-privatnom partnerstvu od 4. rujna 2007., dok u odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim je traženo da se utvrdi kako je ništetan Dodatak br. 2 predmetnog ugovora o javno-privatnom partnerstvu tuženik pod 2. priznaje tužbeni zahtjev.

Kako su u ovom postupku Unicredit Bank Austria AG i Erste Group Bank AG prijavili sudjelovanje kao umješaci na strani tuženika, ovaj sud je rješenjem od 9. listopada 2019. prihvatio sudjelovanje Unicredit Bank Austria AG i Erste Group Bank AG kao umješaca na strani tuženika.

Tužba tužitelja Dejana Kružića nije dopuštena.

Odredbom članka 187. stavak 1. ZPP-a propisano je da tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave, dok je stavkom 2. istog članka određeno da se takva tužba može podići kad je to posebnim propisima predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud

utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospjelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe.

Odredbom članka 322. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje: ZOO) propisano je da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Odredbom članka 327. stavak 1. ZOO-a propisano je da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba, dok je stavkom 2. istog članka određeno da pravo zahtijevati utvrđenje ništetnosti ima i državni odvjetnik.

Prema tome, kako je pravni interes nužan preduvjet za podnošenje tužbe za utvrđenje, trebalo je ispitati ima li tužitelj pravni interes za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Tužitelj navodi kako se njegov pravni interes za podnošenje ove tužbe sastoji u tome što je on sudjelovao kao ovlaštenu pregovarača Grada Splita (tuženika pod 1. u ovom postupku) u realizaciji Projekta Športsko-poslovnog kompleksa "Lora" te da je elaborirao na sjednici gradskog vijeća sve značajne karakteristike Ugovora o javno-privatnom partnerstvu i sva sredstva zaštite interesa javnog partnera, tuženika pod 1. Grada Splita, koja Ugovor o javno-privatnom partnerstvu uključuje, a koja su Dodatkom br. 1 i Dodatkom br. 2 u velikom dijelu derogirana. Nadalje, tužitelj ističe kako on, kao građanin Grada Splita i državljanin Republike Hrvatske, ima interes spriječiti da se novac poreznih obveznika prikupljen od svih državljana Republike Hrvatske, uključivo i tužitelja, na temelju ništetnih dodataka Ugovora o javno-privatnom partnerstvu, bez zakonske osnove, uplaćuje u korist bilo kojeg privatnog subjekta, u ovom slučaju tuženika pod 2. Sportskog grada TPN d.o.o. u stečaju.

Pravni interes je bitan uvjet za podnošenje tužbe sudu te je opća svrha tog uvjeta osigurati da sud ne mora razmatrati tužbe kojima se traže pravna mišljenja o općim i hipotetskim pitanjima. Prema uvriježenom stajalištu sudske prakse Europskog suda i domicilnih sudova, usvajanje (ili poništenje) akta mora tužitelju donijeti prednost ili korist, a ta „prednost” ili „korist” mora biti osobna. Drugim riječima, tužitelj ne može pokrenuti postupak u interesu treće strane ili u općem interesu (to je *actio popularis*). Naime, „interes” podrazumijeva da će tužitelj ostvariti neku korist ako njegov tužbeni zahtjev bude prihvaćen. Hipotetski interes nije dovoljan, on mora biti stvaran i postojeći, mora postojati u trenutku podnošenja tužbe i egzistirati sve do donošenja konačne odluke. Dakle, pravni interes postoji kada usvajanje spornog akta donosi tužitelju pravnu ili činjeničnu korist koja se odnosi osobno na njega, a ta korist treba biti stvarna i postojeća ili barem mora postojati očita mogućnost ili prilika za ostvarenje takve koristi. Takav stav izražen je u presudi Europskog suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2017. – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) protiv Europske komisije.

Prema tome, kako tužitelj u ovom postupku traži da sud utvrdi ništetnim Dodatke br. 1 i br. 2 Ugovora o javno-privatnom partnerstvu, koji su zaključeni između ovdje tuženika pod 1. Grada Splita i tuženika pod 2. Sportskog grada TPN d.o.o., po mišljenju ovog suda, tužitelj nema pravni interes za podnošenje takve tužbe.

Iako tužitelj pravilno ukazuje da se na ništetnost ugovora ili njegovih pojedinih odredaba može, prema odredbi članka 327. stavak 1. ZOO-a, „pozivati svaka zainteresirana osoba“, navedenu sintagmu tužitelj pogrešno tumači kao posebnu odredbu na temelju koje bi tužitelj imao ovlaštenje na podnošenje tužbe za utvrđenje, bez da je uspješno dokazao svoj pravni interes. Suprotno navodima tužitelja, u slučaju primjene članka 327. stavak 1. ZOO-a tužitelj je dužan dokazati pravni interes, jer navedena odredba ne predstavlja posebni propis u smislu odredbe članka 187. stavak 2. ZPP-a, što je vidljivo iz samog sadržaja navedene zakonske odredbe. Pravni interes u procesnom smislu nužan je čimbenik deklaratorne pravne zaštite koja se u pravilu pruža prije nego što je do povrede prava uopće došlo. Svoj pravni interes subjekt s potrebom pravne zaštite, mora učiniti vjerojatnim u početku parnice, a i sud na njegovo postojanje pazi po službenoj dužnosti. Za dopuštenost deklaratorne tužbe, da bi sud o postavljenom tužbenom zahtjevu mogao raspravljati i donijeti meritornu odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva, tužitelj je dužan iznijeti razloge zbog kojih traži pravnu zaštitu određenog sadržaja i dati valjane argumente da je njegovo subjektivno pravo povrijeđeno ili ugroženo te učiniti vjerojatnim da će njegov tužbeni zahtjev, ako bude prihvaćen, za njega predstavljati ostvarenje određene pravne koristi, koju bez povoljne sudske odluke ne bi mogao ostvariti.

Postojanje pravnog interesa tužitelja za vođenje ovog postupka, po ocjeni ovog suda, ne proizlazi iz činjenice što je tužitelj bio ovlašten pregovarač Grada Splita prilikom sklapanja Ugovora o javno-privatnom partnerstvu, a niti iz toga što je tužitelj građanin Grada Splita i državljanin Republike Hrvatske.

Naime, činjenica što je tužitelj bio, a što nije ni sporno, ovlašten pregovarač Grada Splita u postupku koji je prethodio sklapanju Ugovora o javno-privatnom partnerstvu, ne daje tužitelju pravni interes za podnošenje tužbe radi utvrđenja ništetnosti Dodatka tom ugovoru jer iz navoda tužitelja koji su izneseni u tužbi, kao i tijekom postupka, nije jasno kakva bi to povoljnija situacija za tužitelja osobno nastala kada bi sud utvrdio da su predmetni dodaci ništetni.

Po ocjeni ovog suda, određivanje pojma "zainteresirane osobe" i "pravnog interesa" na način kako to tužitelj tumači je preekstenzivno te bi prihvaćanje takvog tumačenja navedenih pojmova dovelo do toga da bi svatko mogao tražiti utvrđenje ništetnim ugovora koje su sklopile treće osobe, neovisno o volji tih ugovornih strana i neovisno o tome što na samog tužitelja utvrđenje ništetnosti ne bi imalo nikakvog osobnog utjecaja niti bi se on osobno prihvaćanjem tužbenog zahtjeva našao u povoljnijoj situaciji od one u kojoj se prethodno nalazio.

Nadalje, po ocjeni ovog suda, pogrešan je i stav tužitelja prema kojem bi isti imao pravni interes za podnošenje tužbe u ovom postupku iz razloga što je tužitelj građanin Grada Splita i državljanin Republike Hrvatske kojem je u interesu spriječiti da se novac poreznih obveznika na temelju ništetnih pravnih poslova uplaćuje na račun privatnih subjekata.

Kao što je već ranije navedeno, tužitelj ne može pokrenuti postupak u interesu treće strane ili u općem interesu (to je *actio popularis*) nego pokretanje postupka mora biti u osobnom interesu tužitelja te upravo tužitelj, a ne netko treći (a pogotovo ne netko tko se u ovom postupku nalazi u svojstvu tuženika te se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu), prihvaćanjem tužbenog zahtjeva mora doći u povoljniji položaj.

Tužitelj kao građanin Grada Splita na temelju odredaba Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine" broj 33/01., 60/01., 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13., 137/15., 123/17. i 98/19.) ima pravo birati gradonačelnika te predstavnike u tijelima jedinice lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave koji kao predstavnici građana ostvaruju volju građana kroz donošenje odluka. Tako izabrani predstavnici građana za svoj rad, s jedne strane, odgovaraju građanima koji su im povjerali mandat te im građani na sljedećim izborima mogu uskratiti povjerenje mandata ako smatraju da su odluke koje su donijeli protivne interesu grada, a s druge strane postoji i njihova kaznena odgovornost u slučaju ako su takve odluke koje su donesene posljedica skrivljene povrede odredaba Kaznenog zakona.

Sama činjenica što je netko građanin Grada Splita i državljanin Republike Hrvatske ne znači ujedno da isti ima pravni interes za podnošenje tužbe za utvrđenje ništetnosti pravnih poslova koje je Grad Split sklopio, odnosno koje je u ime Grada Splita sklopio gradonačelnik bez suglasnosti gradskog vijeća. Navedena činjenica da je određeni ugovor, odnosno njegov dodatak, sklopljen bez formalne suglasnosti gradskog vijeća eventualno može upućivati na zlouporabu položaja i ovlasti počinjenu od strane odgovornih osoba, a što bi bio predmet utvrđivanja u kaznenom postupku te se takvi propusti ne mogu sanirati podnošenjem tužbe za utvrđivanje ništetnosti od strane osobe koja nema pravni interes.

Naime, jedini Grad Split bi mogao imati pravni interes za utvrđenje ništetnosti predmetnih dodataka s obzirom da je upravo on ugovorna stranka predmetnih dodataka za koje tužitelj tvrdi da su mu prouzročili štetu te da su zbog formalnih nedostataka ništetni. Međutim, upravo se Grad Split protivi ovako postavljenom tužbenom zahtjevu za utvrđenje ništetnosti predmetnih dodataka, a što očigledno upućuje na zaključak da se isti ne smatra oštećenim predmetnim dodacima niti se želi osloboditi obveza koje je preuzeo predmetnim dodacima. U protivnom, Grad Split bi zasigurno sam podnio tužbu za utvrđenje predmetnih dodataka ništetnim, odnosno ne bi se u ovom postupku protivio tužbenom zahtjevu.

Stoga, ukoliko bi se tužitelju priznao pravni interes za vođenje ovog postupka, to bi dovelo do apsurdne pravne situacije u kojoj bi na strani tužitelja imali osobu koja nije stranka Ugovora o javno-privatnom partnerstvu pod nazivom "Projekt športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu" niti je stranka Dodatka br. 1 i Dodatka br. 2 predmetnog ugovora, odnosno osobu na koju donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari neće imati nikakav pravni utjecaj, a na strani tuženika bi se nalazile ugovorne strane koje se protive utvrđenju ništetnosti predmetnih Dodataka br. 1 i 2. i kojima je očito u interesu da predmetni dodaci pravno egzistiraju.

Prema tome, po ocjeni ovog suda, iz svega naprijed navedenog proizlazi da tužitelj Dejan Kružić nije dokazao svoj pravni interes za vođenje ove parnice, u smislu pravila o teretu dokazivanja sadržanih u odredbama članka 219. i 221.a ZPP-a, pa je tužbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu.

Kod ovoga, potrebno je naglasiti da iako se pravni interes ispituje u trenutku podnošenja tužbe, s obzirom da iz same tužbe i priloga istoj nije bilo jasno je li tužitelj sudjelovao u pripremi predmetnih dodataka, ovaj sud je tu okolnost utvrđivao na ročištima na kojima je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Kureta i Andrina Petkovića. Međutim, kako niti iz iskaza tih svjedoka nije utvrđeno da je tužitelj imao neku aktivnu ulogu u pripremi predmetnih dodataka čije utvrđenje ništetnosti traži, niti je utvrđeno da predmetni dodaci imaju utjecaj na pravnu sferu tužitelja, tim više tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu 3. veljače 2021.

Sutkinja

Rajana Buljan

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od osam (8) dana od dana primitka pisanog otpravka ovog rješenja, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćniku Mladenu Oštri, odvjetniku u Splitu
- tuženiku pod 1. po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o.
- tuženiku pod 2. po punomoćniku Vjekoslavu Mladineu, odvjetniku u Splitu
- umješaću pod 1. po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Madirazza & partneri d.o.o.
- umješaću pod 2. po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Gugić & Kovačić iz Zagreba
- u spis

Broj zapisa: **eb2f6-db99b**

Kontrolni broj: **09845-fdba9-e5c46**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.